

عنوان مقاله:

انسان شناسی قرآنی و پیامدهای کارکردی آن در مواجهه با کرونا

محل انتشار:

همایش ملی کرونا در آینه قرآن و اندیشه های فقهی و حقوقی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فاطمه رحیمی فیروزآباد - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تربیتی دانشگاه پیام نور یاسوج و مربی تربیت بدنی و پرورشی آموزش و پرورش.

خلاصه مقاله:

از منظر قرآن کریم انسان موجودی الهی، برخوردار از حقیقت نفس ناطقه و دارای شوون متعدد قوای جسمی و طبعی، قوه خیال، قوه تعقل و قلب و روح است و حیات او از نشاءى ماده شروع و با طی مراحل و اطواری به عوالم مجرد و بلکه فوق مجرد راه پیدا می کند. روح انسانی بعد از تکون مادی او، در او دمیده می شود و بعد از طی مراحل از رشد، مبتنی بر عقل و نعمت اختیار مکلف به رعایت قواعد و شریعت الهی می شود و با سیر و صیوروت اعتقادی و اخلاقی و رفتاری ویژه، با آزادی و استقلال مقتضی تکامل به سمت غایت وجودی خود حرکت می کند. اما این غایت وجودی بر اساس نحوه سلوک اختیاری یا در مسیر سعادت و صعود است و یا در مسیر سقوط و شقاوت است. قرآن کریم برای انجام این سفر و حرکت انسانی، معارف ویژه ای را ناظر به حیات دنیوی انسان و آخرت حسن او ارایه نموده است که هر کدام کارکرد و پیامد ویژه ای در ساختار وجودی انسان و حیات او خواهد داشت. بنابراین در این روزها که جامعه بشری با ابتلای شدید و ناگوار و هزینه سازبیماری مسری کرونا مواجه شده است، توجه به انسان شناسی ویژه قرآنی و پیامدهای کارکردی آن می تواند اندیشوران و برنامه ریزان را در شناخت تعلیلی و پیشگیرانه، مواجه و درمان و کاستن آلام و رنج ها و تسهیل عبور از این مصیبت هدایت نماید. بر این اساس در این مقاله با تکیه بر برخی اصول و معارف قرآنی در موضوع انسان، مواردی از پیامدهای کارکردی آنها را در مواجهه با بیماری کرونا تحلیل و بررسی خواهیم نمود.

کلمات کلیدی:

انسان، انسان شناسی، قرآن، کرونا، بیماری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1558460>

